

מעבר לטענותיו בדבר קיפוח זכויותיו, טען האיש כי הוציאו אותו לפנסיה מוקדמת רגע לפני גיל הפרישה בגלל מצבו הבריאותי. טענתו בהקשר זה נדחתה לאחר שהוכח שפרש בהסכמתו המלאה.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת חייב לאחורונה את מפעל הפלסטיק "יוניפלסק" לשלם לעובד שיצא לפנסיה מוקדמת פיצויים של כ-115 אלף שקל כיוון שלא קיבל תוספת על משמרות לילה וזכויות סוציאליות מלאות בהתאם לצו ההרחבה בענף הפלסטיקה. בצד זאת, השופטת הבכירה אורית יעקבס דחתה את תביעתו לפיצויים על אפליה ופגיעה כלכלית עקב הוצאתו לפנסיה 7 חודשים טרם הגיעו לגיל פרישה לאחר שהוכח כי העובד רצה לפרוש והגיע להבנות עם המעסיקה.

התביעה הוגשה לפני כשנתיים וחצי על סכום של יותר מ-273 אלף שקל. התובע היה עובד מפעל בשכר מינימום שהעסקתו הסתיימה כשהייתה בן 66.5, לטענתו לאחר שהוצא לפרישה בניגוד לרצונו תוך אפלייתו מחמת גיל ומצב רפואי, רק משום שביקש ממנה להתחשב במגבלותיו הרפואיות בהתאם להמלצת רופא תעסוקתי.

בנוסף הוא טען כי לא שולמה לו תוספת על עבודה במשמרת שנייה ובמשמרת לילה בניגוד לצו ההרחבה בענף הפלסטיקה, וכי לא הופרשו לו מלא הכספים לפנסיה, הוא לא קיבל פידיון ימי חופשה, דמי חגים, דמי מחלה ועוד.

מטעם בעלת המפעל נטען לעומת זאת כי התובע הוא שביקש לעזוב את עבודתו ובהתאם לכך היא הציעה לו לצאת לפרישה מוקדמת. לטענתה, התובע מעולם לא טען בפניה שהוא סובל ממגבלות רפואיות ולא הציג לה את האישור מהרופא התעסוקתי, מה גם שממילא סוג העבודה שהוא ביצע במפעל תאם את הוראותיו של הרופא.

הנתבעת אף התווכחה על הסכומים שדרש עבור זכויותיו הסוציאליות, וטענה כי התובע קיבל את המגיע לו והוא אף לא זכאי לתוספת משמרת שנייה או שלישית כיוון שלא עבד במשמרות אלה.

היה לו קשה

השופטת הבכירה יעקבס פתחה בטענות לגבי הפרישה המוקדמת וקבעה כי היא מעדיפה את גרסת המפעל על פני גרסת העובד-התובע. השופטת ציינה כי מהעדויות – כולל זו של התובע עצמו – עולה כי הוא רצה לפרוש מהעבודה כיוון שהיה לו כבר קשה לעבוד והגיע עם המפעל להבנות.

השופטת ציינה כי גם אם הנתבעת היא זו שהציעה לו לצאת לפרישה מוקדמת הרי שהוא "קפץ על ההצעה" לאחר שהובטח כי יקבל את כל המגיע לו, אך לא טרח לברר מה בדיוק מגיע לו וכיום, בדיעבד, הוא מנסה להיתלות בהבטחה זו באמצעות פרשנות מוטעית.

משכך השופטת השתכנעה כי יחסי העבודה בין הצדדים הסתיימו בהסכמה מפורשת ואין להן כל קשר לאפליה אם בשל גיל ואם בשל מצב רפואי. על כן נקבע כי התובע לא זכאי לפיצוי על אובדן השתכרות, אי עריכת שימוע, פיטורים שלא כדין ועגמת נפש.

עם זאת, השופטת מצאה כי התובע אכן עבד במשמרות לילה מבלי לקבל עבורן תוספת של 40% כפי שקובע צו ההרחבה, וכי בנוסף לא שולמו לו דמי מחלה, חגים וימי חופשה להם היה זכאי וכן לא הפרישו עבורו את מלוא הסכומים לקרן הפנסיה.

לאחר חישוב הסכומים של כל אחד מרכיבים אלה זכה התובע בכ-102 אלף שקל בנוסף להוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין של 13,000 שקל.

ב"כ התובע: שרה איצקוביץ, עו"ד לענייני עבודה

ב"כ הנתבעת: עו"ד מאור לאליאן

המידע המוצג במאמר זה הוא מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחבר/ת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

פייגין נ' יוניפלקס מוצרי פי.וי.סי. (1988) בע"מ

מאת: עו"ד רז בן-ארצי העוסק בדיני עבודה

הכותב לא ייצג בתיק.

באדיבות: אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psakdin.co.il